

generații de granit

Misionara

cu pânze de păianjen
crescute
în colțurile gurii
zâmbim a cântec
suspinaș a vis
și ochii ni se întunecă
în ploaia de lumină

scriu poemul veșniciei
pe un papirus neînvins

ascut degete
în sunetele nopții
greierii își coboară fruntea
înțeleptindu-ne
cu o nouă viață